

Johannes Hopf

»Andra var kanske gladare – jag var lycklig«

TEXT PER CORNELL • FOTO HASSE FRIDÉN

Inga stora gester i onödan. Det är något som utmärker Johannes Hopf både som målvakt och som person. Men i höstas grät han för första gången på tolv år. När Kennedy sköt 1-0 i avslutningsmatchen mot J-Södra och Johannes förstod att Allsvenskan var nära – då kom tårarna.

★ **Ett misstag** och väldigt många människor tycker att du suger. Det behöver inte ens vara ett misstag. Det kan vara en yttre omständighet omöjlig att påverka eller en försvarsspelare som missat sin markering. Just att allt ställs på sin spets för målvakter är både yrkets tjusning och dess förbannelse. Det skapar också personligheter som tenderar att bli lite lätt exhibitionistiska eller som nördar ner sig i knäviklar och utkast.

Johannes Hopf hör till den senare kategorin. Han ägnar dagarna åt att med en dæres envishet öva sig på sådant som kan finslipas men som kanske inte syns för de flesta när det väl är match. När Johannes dessutom berättar om sin böjelse för tysk instruktionsfilm börjar man undra lite över nördighetsnivån. Men mer om tysk instruktionsfilm senare.

– Som målvakt är man alltid i underläge. Hela spelet går ut på att det ska bli mål. För en målvakt handlar allt om att riskminimera och att ta kalkylerade risker.

Han exemplifierar med vilken position målvakten kan ha när det egna laget har bollen offensivt. De som följer Hammarby har förmodligen noterat att Johannes utgångsposition är längre fram på

planen när laget anfaller. Det är en kalkylerad risk, för självklart kan en målvakt bli överspelad då och då med den positionen. Men han kan också bryta frilägen innan de uppstår. I slutändan ska laget gå plus på de avvärdade målchanserna.

– Det är nytt för mig att ligga längre ut. Jag är van att hålla mig närmre mål och täcka vinklar. Men det är helt nödvändigt och utvecklingen går mot att målvakterna deltar mer i spelet. Det ser man inte minst i Tyskland.

Andra delar i spelet som Johannes har arbetat hårt med på senare tid är längden på offensiva insparkar och offensiva utkast. Som målvaktstränare Mille Olsson var inne på i intervjun i förra numret av matchprogrammet, är utkastet ett bra anfallsvapen som skulle kunna användas oftare.

– I Superettan backar lagen ofta hem lite mer, då är det svårare att använda utkastet. Nu kliver våra motståndare upp lite högre. Då försöker jag hitta tillfällen att kasta långt ibland.

När Johannes beskriver målvaktsspelets komplexitet och hur mycket kraft han lägger på varje detalj förstår man också den frustration han ibland känner över att han bedöms utifrån antalet snygga räddningar han gör och hur ofta han håller nollan.

– Hålla nollan beror främst på hur laget spelar. Det säger oftast inte så mycket om mitt spel. Och överdrivet snygga räddningar gillar jag inte. Det är bara riskabelt och något som målvakter gör för att bygga på egot.

»Jag tittar mycket på tyska målvaktsträningar på Youtube«

Hur menar du?

– Man ser ofta målvakter som flaxar omkring. Det ser spektakulärt ut och de får beröm av fans och journalister. Men förr eller senare kommer de att fucka upp och råka slå in bollen i mål.

Njuter du mer av att göra svåra räddningar utan överdrift?

– Ja, för mig är det en större njutning att inte rätta snyggt. Det tyder på kontroll. Min förebild som målvakt är Peter Cech. Han är kontrollerad hela tiden och överdriver aldrig rörelserna.

Nanne Bergstrand ser en utveckling hos Johannes sedan de började jobba tillsammans. Han tycker att Johannes har blivit säkrare i lufterummet. Delvis är det spänsten till följd av den hårdare fyssträningen som ger resultat. Delvis är det en fråga om självsäkerhet, tror Nanne. Att vara stark i lufterummet är en av de bitarna som Johannes värderar högst. Det vill han bygga sitt spel runt.

Är det stora skillnader för dig under Nannes ledning?

– Vi har justerat en del i hur träningarna ser ut. Eftersom vi inte spelar mindre spel utan elva mot elva behöver vi målvakter lägga till en del pulsträning. Vi tränar också mer med fötterna och på att ligga längre ut. I träning kan man ju experimentera mer med det än vad man gör på match.

Ingen kan ta ifrån Johannes det han har gjort för Hammarby. Visst, övergångar har varit på tapeten under hans år i klubben. Men han är den ende överlevaren efter de svåra åren. Han har gått igenom samma besvikelser, turbulens, sparkade tränare och förlorade höstmatcher på obskyra idrottsplatser som vi supportrar har gjort. Hela tiden har han haft ett mål i huvudet. Och under förra hösten smög det sig in en känsla hos honom att tiden kanske var kommen. Laget var i ett grymt flow och målen rullade in.

– När Kennedy gjorde 1–0 i sista matchen började jag gråta. Det är konstigt att vara målvakt för man är alltid ensam när laget gör mål. Det var tolv år sedan jag grät senast.

Och efter slutsignalen?

Åtvidabergs John Owoeri tackar Johannes Hopf efter matchen. Bajen vann med 2–1. 25/4 2015. © Foto: Hasse Fridén.

– Andra var kanske gladare – jag var lycklig. Jag hade verkligen jobbat för det här i fem år. Jag är ingen känslomänniska och har inget behov av att visa andra hur glad jag blir över saker.

Men för mig personligen är det här fortfarande väldigt stort.

När under de svåra åren var det som tyngst?

– Hösten 2011. Vi låg jävligt skrynkligt till och jag var skadad

i höften men tvungen att spela. Jag gick på sprutor och var nästan medvetslös efter matcherna. På natten när smärtlindringen släppte var det ännu värre.

Var det något år som du kände att ni var på gång?

– Jag tycker Greggs första år kändes så. Defensivt var vi ett topplag men offensiven funkade inte.

Johannes Hopf

Född: 16 juni 1987

Bor: Hammarby Sjöstad

Familj: Singel

Längd: 195 cm

Vikt: 96 kg

Moderklubb: Brösarps IF

Kontraktslängd: 2016

Spelarkarriär:

2004–2006 IFK Simrishamn

2007–2008 Ystad IF

2008– Hammarby

Johannes Hopf greppar bollen säkert i en duell med Åtvidabergs Månz Karlsson. Nya Söderstadion 23/4 2015. © Foto: Hasse Fridén.

Hur var det nu med böjelsen för tysk instruktionsfilm? Man kunde ju tänka sig att målvakter googlar på snygga räddningar på samma sätt som dribblers googlar på snygga dribblingar. Kanske att Johannes smygtittar på Rene Higuita som gör skorpionen?

– Nej, inte riktigt. Jag tittar väldigt mycket på tyska målvaktsträningar. Både elitklubbar och klubbar på lite lägre nivå lägger ut mycket material på Youtube. Det är roligt att titta på och man kan lära sig mycket. Allt från ultimata vinklar på knäna för att snabbt komma iväg, till positionsspel. Sen tittar jag och Mille tillsammans och diskuterar.

Det låter lite nördigt tycker jag!

– Det är nördigt också. Men det handlar om att vilja utvecklas. Stannar man upp är man slut. Det gäller att hänga med i utvecklingen. Det händer så mycket i målvaktsspelet internationellt.

Som?

– Som att målvakter håller allt färre skott nummer. På grund av de nya bollarna som vobblar mycket mer är det säkrare att styra ut bollen åt sidan än att riskera att misslyckas med att hålla bollen och då lämna en farligare retur. Såna saker. ■

FEM SNABBA

Pluggar du något i vår?

– Nej, i vår satsar jag allt på fotbollen, men till hösten blir det nationalekonomi.

Tänker du mycket på livet efter fotbollen?

– Ja, vi är många som gör det. Jag hade planer på sjukgymnast tidigare. Men det funkar inte. Mina händer är förstörda.

Vad vill du jobba med?

– Gärna en kombination av fotboll och ekonomi.

Tror du att du spelar i fler klubbar under karriären?

– Troligen, ja. Skåne lockar förstås alltid för mig som är därifrån.

Vad läser du helst?

– Allt möjligt. Både facklitteratur, deckare och mer prettore grejer. Och min mammas böcker. Hon heter Mari Åberg och har skrivit "Och kvar stod en röd resväska" och "Löftet".

